

DİNLER TARİHİ ARAŞTIRMALARI-V

**DİNLER TARİHÇİLERİ GÖZÜYLE
TÜRKİYE'DE MİSYONERLİK**

TÜRKİYE DİNLER TARİHİ DERNEĞİ YAYINLARI

TÜRKİYE DİNLER TARİHİ DERNEĞİ

Yayın No: 5

ISBN: 975 - 94505 - 5 - 0

**Bütün Yayın Hakları Türkiye Dinler Tarihi Derneği'ne Aittir.
Birinci Baskı: Kasım 2005, 700 adet**

MİSYONERLİĞE KARŞI KÜLTÜREL TEDBİRLER

Dr. Asife ÜNAL*

Kültür, bir milletin maddî ve manevî varlığını oluşturan inanış, duygu, düşünce ve davranış şekilleri ile tarihî süreç içerisinde kazandığı değer hükümleri bütünüdür. Son derece geniş kapsamı olan kültürün tanımı bakış açısına göre değişebilmektedir. Hars, medeniyet, ekin gibi kavramlarla da ifade edilmiş olan kültür, genellikle maddî ve manevî kültür olarak ikiye ayrılmıştır. Manevî kültür toplumun millet olmasında ve varlığını sürdürmesinde son derece etkili olan dil, edebiyat, halk inanışları, folklor, örf ve adetler gibi unsurlardır. Maddî kültür ise, manevî kültürün de etkisi ile ortaya konan ürünlerdir. Maddî kültür medeniyet olarak da isimlendirilmiştir.¹ Kültürün maddî unsurları kimi zaman üretilen ülkenin sınırlarını aşmış dünyaya ait bir unsur haline gelebilmekte; toplumların ortak ürünü olabilmektedir. Ancak, manevî kültür unsurları millî özellik arz eder. Millet olma ve varlığını sürdürme bilincini besler ve güçlendirir. Bu anlamda kültür, topluluğu millet yapan en önemli faktördür. Bu öneminden dolayı kültür, misyonerlerin en fazla üzerinde durduğu hususlardan biri olmuştur.

Hıristiyan misyonerlik anlayışında Hz. İsa'ya atfedilen "İmdi, gidin bütün milletleri Hıristiyan yapın. Onları Baba (Tanrı), Oğul (İsa) ve Kutsal Ruh ismiyle vaftiz edin. Size emrettiğim her şeyi tutmalarını onlara öğretin."² sözleri temel alınmaktadır. Pavlus'un "İmdi kendisine iman etmedikleri kimseyi nasıl çağıracağız? İşitmedikleri kimseye nasıl inanacağız? Vazeden olmaksızın nasıl işitecekler? Eğer gönderilmezlerse nasıl vaaz edeceklerdir?"³ sözleri de modern misyonerlikte önemli bir yer tutmaktadır. Bu sözlere paralel olarak misyonerlerin Hıristiyan ülkelere gitmeleri, orada İncil'i vazetmeleri yanında, gittikleri yerlerde bir kilise kurmaları ve yerli halktan bu kiliseyi yaşatabilecek kişiler yetiştirmeleri de gerekmektedir. Ancak bu şekilde Hıristiyanlığı gerçek anlamda yaymaları mümkün olabilmektedir.⁴

Günümüzde modern misyonerlik 'İnkültürasyon Projesi' dahilinde yapılmaktadır. **İncil'in mesajının Hıristiyan olmayan toplumların kültürüne uyarlanarak sunulması projesine "İnkültürasyon Projesi" denmektedir.** İncil'in Mesajını "Kültürlere Sokma" olarak kabul edilen "İnkültürasyon", II. Vatikan Konsili ile gündeme gelen bir yaklaşım tarzıdır. Hıristiyanlığın çeşitli kültürlere adapte edilmesi

* Türkiye Dinler Tarihi Derneği Genel Sekreteri.

¹ Kültürün bu ayrımı Ziya Gökalp tarafından yapılmış, daha sonra da Mümtaz Turhan, Erol Güngör gibi birçok bilim adamının üzerinde durduğu bir konu olmuştur. Bu konuda geniş bilgi için bkz: Ziya Gökalp, *Türkçülüğün Esasları*, Kadro yay., İstanbul 1976, s. 31-32, 97-102 ; Ziya Gökalp, *Türk Medeniyeti Tarihi*, Kültür Bakanlığı yay., İstanbul 1976, s.17-21; Mümtaz Turhan, *Kültür Değişimleri*, İFAV yay., İstanbul 1994, 17-50; Erol Güngör, *Türk Kültürü ve Milliyetçilik*, Ötüken yay., İstanbul 1986; Erol Güngör, *Kültür Değişmesi ve Milliyetçilik*, Ötüken yay., İstanbul 1989; Yılmaz Özakpınar, *Kültür Değişmeleri ve Batılılaşma Meselesi*, TDV. yay., Ankara 1999.

² Matta, 28/19-20.

³ Romahlara Mektup, 10/14-15.

⁴ Geniş bilgi için bkz. Jean Danielou, "Kilisede Misyoner Düşüncesi", çev. Abdurrahman Küçük, AÜİFD., Ankara 1998, XXXVII / 101-104.

süreci, anlayış olarak geçmiş dönemlere geri gitse de bu anlayış için inkültürasyon teriminin kullanılmaya başlaması, ilk olarak Papa II. Jean Paul'un 1979 yılında yayınlanan "Catechesi Tradendae" genelgesine dayandırılmış ve oradan yaygınlaşmıştır. Bu yaklaşım, II.Vatikan Konsili'nden sonra olmuş, Konsil'in açtığı kapının bir ürünü olarak kabul edilmiştir. Bu yaklaşım; misyon ülkelerinde Hıristiyan geleneğinin sağladığı donanımına ek olarak, kullanılagelen bazı dinî alışkanlıklara geçiş süresinde izin verilmesidir. Bu anlayış, II.Vatikan Konsili'nde kullanılan "Aşılama" yaklaşımıyla ilgilidir. Bununla Kilise, Hıristiyanlığı, o toplumun içinden çıkmış ve o kültürle bütünleşmiş görevliler kanalıyla benimsetmeyi amaçlamıştır.⁵

Misyonerlik ve misyonerlerin çalışma metotları üzerinde daha önceki tebliğlerde geniş olarak bilgi verildiği için bu tebliğde daha fazla açıklamaya gidilmeyecektir. Bununla birlikte bir hususa bir kez daha dikkatleri çekmek faydalı olacaktır: Papa II. J. Paul'un 2000 yılındaki yeni yıl mesajında "Birinci bin yılda Avrupa, ikinci bin yılda Afrika ve Amerika Hıristiyanlaştırıldı, bu bin yılda da Asya'yı Hıristiyanlaştıralım" dediği asla unutulmamalıdır. Bu dönemde gerek Türk Cumhuriyetleri gerek Türkiye üzerinde misyonerlik faaliyetlerinin artması tesadüf değildir.

Misyonerlikte artık farklı metotlar benimsenmektedir. Kültürlere adaptasyon her zaman Hıristiyanlaştırma sonucunu getirmemekte ancak ciddi bir kültür erozyonu oluşturarak toplumların kendi kültürlerinden uzaklaşmalarını sağlamaktadır. Toplumun ayakta kalabilmesinin en önemli unsurları olan kültürel değerlerin aşınması da, toplumun varlığını tehlikeye düşürmektedir. Kanaatimizce misyonerliğin en önemli tehlikesi budur.

Misyonerlik gereğinden fazla abartılmamalı ancak, gerektiği kadar ciddiye alınmalıdır. Bu da yapılacak objektif çalışmalarla misyonerlik faaliyetlerinin çeşitlerini, alanını, boyutunu ve etkisini tespit etmekle ve bu çalışmaları sürekli olarak yenileyerek güncellemekle mümkündür. Misyonerlerin gizli/örtülü faaliyetleri de bulunduğu için bu faaliyetler tam olarak tespit edilemese de, bir fikir verme ve gerekli tedbirleri alma bakımından büyük önem taşımaktadır. Zaten bu çalışma da böyle bir gaye ile gerçekleştirilmiştir. Türkiye genelinde yapılan misyonerlik faaliyetlerinin bir kısmı, bu çalışma ile ortaya konmuştur.

Ülkemizde inkültürasyonun bütün hızıyla sürdürüldüğü görülmektedir. Misyonerlerin, Türk insanını Hıristiyanlaştırmak veya "Hıristiyan Kültürü Dairesi İçine Almak" için takip ettikleri birçok metot vardır. Bunları iyi bilmek misyonerlik karşısında alınacak tedbirlerin başarı şansını artıracaktır. Müslüman iken Hıristiyan olan kişilerin azlığı bu konuda iyimser olmayı gerektirmemelidir. Zira uygulanan faaliyetler sonucu bugün itibarıyla Hıristiyan olmasa da, kendi kültüründen uzaklaşan insanlarımız hiç de az değildir. Gerekli tedbirler alınmazsa din adına değil belki ama, kültür ve millet adına geç kalınmış olacaktır. Bu konuda Müslüman iken Hıristiyanlığa geçmiş, papazlığa kadar yükselerek uzun yıllar misyonerlik faaliyetlerinin içinde bulunmuş, ancak sonra misyonerlik faaliyetleri ardındaki gerçeği fark ederek yeniden aslı dinine yani İslâm'a dönmüş bir kişi olan İlker Çınar'ın yaşadıkları ve anlattıkları önemli bir

⁵ Bkz. Ali İsmail Güngör, Vatikan, Misyon ve Diyalog, Ankara 2002, 256-258; Ali İsmail Güngör, Tanrı'nın Şövalyeleri Cizvitler, Ankara 2004, 192-199.

örnek teşkil etmektedir. İlker Çınar, yaşadıklarını Şifre Çözüldü adlı kitabında anlatmaktadır. Ona göre misyonerlerin yaptıkları ilk iş **empoze**dir:

"Misyonerler bireysel ve toplumsal programlar...Bireysel uygulamalar tabi tutulacak kişiler arasında beklenti içerisinde olanlar vardır. Yurt dışına gitme isteği, para ihtiyacı, yabancı ile evlilik, iş kurma hayali, yabancı dil öğrenme isteği... Bu gibi beklentiler ve ihtiyaçlar misyonerlerin işlerini kolaylaştırır. Bu kişileri ağlarına düşürdüklerinde, onlara vaatler yaparak umutlandırır. Sonra kendi mesleklerini icra ederler 'EMPOZE'. Bu kişilerin önce içlerini boşaltırlar, beyinlerini yıkarlar, sonra yüreğini ve ruhunu satın alırlar. Onları toplumdan kesip çıkartırlar, içine yapay inanç ve Hristiyan kültürünü koyarak kontrol altında tutarlar....Zaten bu kişiler artık hem kültürünü kaybetmiştir hem de kendini batılı sanan ama batılı görülmediği belli edilmeyen, boş çağdaş bir köle haline gelmiştir..."⁶

Misyonerlerin empoze ile kişileri Hristiyan yapmasa da Hristiyan gibileştirdiğini İlker Çınar şu sözlerle ifade etmektedir:

"...Yavaş yavaş empoze edilmiştir ve kendisi de bunu söyler hale gelmiştir. Artık geri dönüşü yoktur. Bu nedenle İncil'deki ruhsal davranışları göstermek zorundadır. Ama misyoner bu kişinin öncesini bildiğinden, rol yaptığını anlar, ancak bunu belli etmez. Bu kişi misyonerin güvenini kazanmak için daha çok oynamaya gayret ederken, bir gün bakar ki oyun gerçek olmuş. Gözünü açtığında kültürü gitmiştir. Artık misyonerler gibi hareket ediyordur ve düşünüyordur. Artık bu toplumu da, ülkeyi de pek beğenmez. ARTIK HİRİSTİYAN GİBİLEŞTİRİLMİŞTİR..."⁷

Misyonerlerin hedef kitlesi içindeki kişilerin taşıdığı özellikler ve onlara **ilk önce kendi kültüründen soğutma ve uzaklaştırma** metodunun uygulanması, alınacak tedbirlerin niteliğini belirleme açısından önem taşımaktadır. **Batı medeniyetinin Hristiyan kültürü olarak sunulması bu konuda yeterli bilgi ve bilinç düzeyinde olmayan kişileri etkilemektedir.** İlker Çınar şu ifadeleri ile buna vurgu yapmaktadır:

"Misyonerler "ulusu ulus yapan kültürel yapıyı siler atarlar"⁸..." "Bu destek ve psikolojik yaklaşımla; karakter yapısı olgunlaşmamış, yoksul, dinî eksikliği olan, ulusal güvenliğin bilincinde olmayan veya istemeyen kişilere sevgiyle yaklaşarak, Batı kültürünü empoze ederler ve Hristiyanlık doktrinini aşarlar."⁹ "Türklerin değer yargularına ve milli kimliğine karşı ilgisiz hale gelmesini isterler."¹⁰ "Misyonerlerin verdiği kararlar ve yönlendirmeler doğrultusunda bireyler, yaşamış olduğu toplumun bağlılığından ve birlikteliğinden tecrit edilirler. Sonunda bu kişilerin kültürel mutasyona uğramaları sağlanır. Kendilerini ekol olarak gören bu kişiler aslında iç dünyalarında sorunlar yaşayan, kültürünü kaybetmiş, vatanını ve devletini sevmeyen, batıya özenen, taklitçi, kendini ayrıcalıklı sanan, geldiği toplumun örf ve adetini beğenmeyen, Müslümanları ve İslâmiyet'i yargılayan misyonerlerin Hristiyan gibileştirdiği birer köle ekolleridir."¹¹ "Misyonerler kendilerini gönderen ülkenin

⁶ İlker Çınar, Şifre Çözüldü, 2. baskı, İstanbul 2005, s.45-46.

⁷ Çınar, s.53-54.

⁸ Çınar, s.57.

⁹ Çınar, s.61.

¹⁰ Çınar, s.62.

¹¹ Çınar, s.72.

sosyal, siyasal, ekonomik ve askerî desteğini de alırlar. Türkiye'ye geldikleri zaman sadece Hıristiyanlık doktrinlerini empoze etmekle kalmazlar, Batı'nın kültürünü de empoze ederler. Bu kültürün 'medenî olma' anlamına geldiğini söylerler. Medenî olmalarının sebebinin Hıristiyan olmalarından kaynaklandığını belirtirler ve propagandalarını yaparlar. Misyonerlere göre medenî olma; Hıristiyan kültürüne sahip olma ile gerçekleşir. Bu fikrin kabul edilmesi ve benimsenmesi için her türlü materyalden istifade edip, büyük gayret sarf ederler..."¹²

Misyonerlerin İzmir Selçuk'ta kurdukları okulun derslerinden biri olan Sosyolojide "Toplumunu analiz edip buna göre strateji geliştirmek, Hıristiyanlık davranış biçimini Türk toplumuna adapte edip, bunun motivasyonunun sağlanması öğretilir."¹³ Bu okulda verilen derslerden biri de "Kültüre Uygulama" dır. "Kültüre Uygulama Hıristiyanlık davranış biçiminin ve karakter yapısının bulunulan kültüre uygulanması. Varolan kültürün değiştirilmesi ve Hıristiyan yaşam tarzı haline getirerek buna göre örf ve âdet yaratılarak gelenek haline getirilmesi öğretilmektedir."¹⁴

İlker Çınar'a göre "Misyonerliğin dinî, siyasî, ekonomik ve sosyal amaçları vardır: Dinî amacı: Vaat edilen kutsal toprakları geri alarak Yeni İsrail devletini kurmak. Siyasî amacı: Türkiye'nin var olan kültür yapısını bozarak yerine Batı kültürünü empoze etmek, Millî kimliğini kaybettirmek, ulusçuluk kavramını yok etmek, azınlıklar arası çatışmalar yaratmak, Hıristiyan ve medenî olduğunu düşünerek, İslâm'la çatışan bir toplum yaratmak. Misyonerlik ve misyonerlerin faaliyetlerini koruyan kanunlar çıkartmak. Ekonomik amacı: Türkiye'nin ekonomik ve siyasî sömürülmeye hazır hale gelmesini sağlayarak doğal zenginliklerine sahip olmak. Sosyal amacı: değer yargıları yok olmuş, hizmet eden, söz dinleyen, pasif ve yozlaşmış bir toplum yaratmak. Türklerin tarihsel yapısından gelen ahlakî değerlerini zayıflatıp, yok etmek. İnsanları çağdaş kölelik anlayışı içerisinde tepkisiz 'boyun eğen köle' haline getirmektir.

Misyonerler amaç vizyonunu gerçekleştirebilmek için her türlü gayreti göstermektedirler. Gerek Doğu'da, gerekse Batı'da olsun amaçları için hırsları daima vardır. Büyük bir çabayla, kültür erozyonu yaratıp, yapı-bozumunu gerçekleştirip, kılma noktasına getirip, bir iç savaş çıkartarak, kardeşi kardeşe kırdırmak istemektedirler. Misyonerlerin Türkiye hayalleri dört ayaklıdır, (Dinî, Siyasî, Ekonomik, Sosyal) ve her misyonerin tüm çalışması bu amaca yöneliktir. Ülke topraklarını tek kurşun dahi atmadan sinsice ele geçirmek istemektedirler. Alan çalışmalarının her aşamasında, her türlü telkin ve empozeyle Hıristiyanlık propagandasının yanı sıra bir de Türkiye düşmanlığı yaratmaktadırlar."¹⁵

Misyonerliğin masum bir din tebliği olmayıp ülkesi için büyük bir tehdit olduğunu fark eden İlker Çınar, İslâm'a geri dönmesini de şu sözlerle ifade etmektedir:

"Bu da benim içimde bir ikilem oluşmasına neden oldu ve kendi kendime sormaya başladım; Vatanım mı, yoksa inancım mı? Vatanım bildiğim bu topraklar, örfüm ve adetimin değeri olan kültürümle varlığını sürdürmüştür. Ama inanç bildiğim

¹² Çınar, s.40.

¹³ Çınar, s.24.

¹⁴ Çınar, s.26.

¹⁵ Çınar, s.42-43.

Hıristiyanlık adına misyonu yerine getirirken, bu tespit edilen değerlerin köküne balta sallamak, kültürel bir bozulma yaratarak misyonun yerine getirilmek istenmesi ve benim de buna zorlanmam, beni zor bir zihinsel sürece sürüklemişti. Uzun bir vicdan muhasebesinin sonucunda verdiğim kararlar, hem kilise başpapaızlığımdan ayrıldım hem de gerçek hoşgörü ve sevgi dini olan özümde yani Müslümanlığa döndüm.”¹⁶

Misyonerlerin arasında yaşamış onlarla aynı faaliyetlerde görev almış birinin yaptığı bu açıklamalar da göstermektedir ki Türkiye’de yapılan faaliyetler masum bir din tebliğinden ibaret değildir. Bu durumda problem sadece insanımızın Hıristiyanlaştırılması ya da en azından kendi dinlerine kayıtsız kalacak hale gelmesi değildir. Tehlike kültürümüzün bütün unsurlarıyla yok edilmeye çalışılıyor olmasıdır. Ülkenin ve milletin geleceği için bu konuda alınması gereken bütün tedbirler vakit geçirilmeden uygulanmaya konulmalıdır.

Misyonerliğe karşı alınabilecek tedbirler, en az misyonerlerin kendi çalışma metotları kadar plânlı-programlı olmalıdır. Gerek devletin gerek sivil toplum kuruluşlarının gerekse fertlerin alabileceği tedbirler bulunmaktadır. Bu tedbirlerin uygulanmasında insanımızı misyonerlik faaliyetlerinden koruma amaçlı olanların yanında, misyonerlerin etkisi altına girmiş olan kişilerin kurtarılmasına yönelik olanlar ayrı değerlendirilmelidir.

Misyonerlik Faaliyetlerine Karşı Koruyucu Tedbirler:

Misyonerlik faaliyetlerine karşı birçok alanda alınması gereken tedbirlerden söz edilebilir. Dinî, yasal, toplumsal tedbirlerin yanında kültürel tedbirler bu tebliğin asıl konusunu oluşturmaktadır. Kanaatimizce; **kendi kültürünü tanımak ve yaşamak kültürel tedbirlerin özünü oluşturmaktadır.** Bunun mümkün olabilmesi için yapılması gerekenlerin bir kısmı şöyle sıralanabilir:

1. Kültür ve kültürün bütün unsurlarının milletin varlığı ve geleceği bakımından önemi, milletimize özellikle de çocuklara ve gençlere iyi öğretilmelidir. Türk kültürünün, Türk Milletine özgü kimlik unsurları olduğu vurgulanmalıdır.

¹⁶ Çınar, s.16. (İlker Çınar’a göre “Misyonerlik tarihine bakıldığında zaman misyonerlerin sürekli Türkiye’yi hedef aldıkları görülmektedir. Tarihsel verilerden de bilinmektedir ki, misyonerler bu topraklara daha önce de sık sık gelmişler, ancak Türklerin tarihsel anlamda gelenekçi bir yapıya sahip olmaları nedeniyle, sonuçta başarısız olup geri gitmişlerdir. Türklerin bu yapısı Türk halkının kültürüne ve İslâm inancına olan sıkı bağlılığından gelmektedir. ‘Türklerin, köklü bir gelenek ve göreneğe sahip olması; İslâmiyet’e kazandırdıkları eşsiz ve manevi değerler, bu yapının temel taşlarını oluşturur. Sayısız başarısızlıkla arkalarına bakarak ülkelerine dönen misyonerler, büyük bir kinle, Afrika, Endonezya, Filipinler, Güney Kore gibi ülkelerde pratik çalışmaları yaptıktan sonra, tam bir donanım ve güçlü bir tecrübeyle şimdi geri gelmişlerdir...Sayısız defa yenilerek ülkelerine dönen misyonerler hiçbir zaman pes etmeyip, son müsabakalarını da oynamak için çalışmalarını engelleyen bütün olumsuzlukları ortadan kaldırarak ‘AB kozuyla’ geri dönmüşlerdir. Misyonerler Türkiye’nin AB’ye girme isteğini bildikleri için, bu fırsatla misyonerlik çalışmalarını kolaylaştırıcı yasaları, AB aracılığıyla Türkiye’den istemişler ve taraflı kişilerin ve kuruluşların da desteğini alarak çalışmalarına hız vermişlerdir. Amaçları için hiçbir harcamadan kaçınmayan misyonerler, Milenyumun en büyük atağını Türkiye’de gerçekleştirmektedirler. Bu topraklarda yaşayan Türk halkının kültürü yok edilerek, Hıristiyanlaştırılmasından sonra, diğer Türk kökenli ülkelerden gelebilecek ‘kültür akımıyla’ etkileşebileceğini düşünürler. Bu nedenle diğer Türklerin yaşadığı ülkelerde de misyonerlik faaliyetleri için yasa boşluklarından faydalanırlar. Bu ülkelerdeki misyonerlik faaliyetleri de Türkiye’deki çalışmalara paralel olarak sürdürülür.” Çınar, s. 38-39.)

2. Çocuklar ve gençler, dinî ve millî konularda bilgilendirilmeli; din, tarih ve millet bilinci almalarına özen gösterilmelidir. Din, Vatan ve Millet sevgisinin; Milleti oluşturan değerler bütününe, milletin varlığına karşı olan bütün unsurlar yanında, yıkıcı/bölücü faaliyetlere karşı da “panzehir” olduğu gerçeği iyi verilmelidir.

3. Her ilde, ilçede, semtte, mahallede hatta köyde teşkilatlanmış “**kültür evleri**” kurulmalıdır. Buralar geçmişten geleceğe bütün kültür unsurlarının nakledildiği birer ocak görevi görmelidir. Genci, yaşlısı, işsizi, emeklisi, çalışanı, ev hanımı her kesimden, her yaştan insanın buralara gelip hoşça zaman geçirirken aynı zamanda kültürünü öğrenmesi sağlanmalıdır.

4. Bu merkezlerde geleneksel Türk süsleme san’atları tezhip, ebru, hat, minyatür bütün ihtişamı ile varlığını devam ettirecek biçimde tanıtılmalı, öğretilmeli ve yaşatılmalıdır.

5. Türk müziği bütün biçimleri ve formları ile öne çıkarılmalı, gençlerin müzikle kültüründen uzaklaşmalarını engellemek için onların seveceği tarzda değerli müzik eserleri ortaya konulabilmelidir.

6. Türk Kültürünü güzel ve etkileyici örneklerle tanıtan, sevdiren ve benimseten filmler, tiyatro eserleri, TV programları yaptırılıp benimsenerek izlenmesi sağlanmalıdır.

7. Türk ve Müslüman oldukları, çocuklara ve gençlere sık sık hatırlatılmalı; din ile kültür arasındaki ilişki iyice ortaya konulmalı, İslâm’ın, kültürel değerlere önem verdiği, millete ait değerlerin, gelenek ve göreneklerin İslâm’da önemli yeri olduğu, ülkesini ve milletini sevip onun yücelmesi için çalışmanın ibadet olduğu iyi anlatılmalıdır. Türk Milletine ait kültürün özelliklerini, kültürde dinin yerini ve Türk Kimliğinin oluşmasındaki önemini vurgulayacak yayınlar hazırlanmalı, benimsenerek okunup anlaşılması sağlanmalıdır.

8. Dil, milleti millet yapan değerlerin başında gelmekte ve kültür taşıyıcılığı işlevi de görmektedir. Dilini kaybeden bir toplum bağımsız kimliğini de kaybeder. Kültür emperyalizminin üzerinde durduğu en önemli kültür unsuru dildir. Dil bozulduğu zaman kültür de, her şey de bozulur. Bunun iyi bilinmesi, milleti yok etmek isteyenlerin dil üzerinde tahribat yapmasına yol açmıştır. Şairin “anamın ak sütü gibi” dediği Güzel Türkçe’imiz iyice kısırlaştırılmış, gençlerimiz 150-200 kelime ile konuşur hale gelmişlerdir. “Yabancı dil öğretimi” ile “Yabancı dille öğretim” karıştırılmış, satın alınan çoğu ürünün ve satıldığı yerin adı yabancı hale gelmiştir. Bunlar kültürümüzün ve dolayısıyla milletimizin geleceği açısından önemsiz konular olarak görülmemelidir. Süratle, gerekiyorsa yasalarla desteklenerek bir dil seferberliği başlatılmalıdır. Karamanoğlu Mehmet Bey’in yaptığı gibi, her yerde aziz dilimizin gerektiği gibi konuşulması ve kullanılması sağlanmalıdır.

9. Türk Milletine ait mimarî anlayış sevdirelip benimsetilmeli, yeni mimarî eserler oluşturulurken kendi kültürümüze ait değerlerle modern mimarî unsurların bütünleştirilmesi ve başka milletlere örnek olacak eserler ortaya konması teşvik edilmelidir.

10. Türk müzik, edebiyat, şiir, folklor vs. san’at kültürü bilinci oluşturulmalı ve bunların geliştirilip yaşatılması sağlanmalıdır. Her Türk gencine çocukluğundan itibaren Türk el sanatları, Türk halk oyunları ve Türk müziği gibi kültürel unsurlarımız,

eğlenirken öğrenilen bir şekilde sevdirilerek verilmeli ve o kanalla arkadan gelen nesle kültürümüzün benimsetilmesi sağlanmalıdır. Bunun için her yaş ve grup için projeler geliştirilmelidir.

11. Çocukların ve gençlerin ideal olarak gördükleri, örnek aldıkları kahramanlar bulunmaktadır. Bu sebeple Türk tarihindeki millî ve dinî önderlerin hayatlarını anlatan sanat eserlerine şiddetle ihtiyaç bulunmaktadır. Bunlar gerçekleştirilmeli böylece çocukların ve gençlerin örnek alabilecekleri, benzemeye çalışacakları kişilerin kendi kültürlerinden olması sağlanmalıdır.

12. İslâm'da ve Türk Kültürü'nde kadının yeri ve kadına verilen önem ortaya konulmalıdır. Kadının sahip olduğu hakları kullanamamasının İslâm'ın veya Türk kültürünün kendisinden değil, uygulama hatalarından kaynaklandığı iyi anlatılmamıştır.

13. İslâm Dini'nin kolay ve sevgiyi esas alan bir din olduğu öne çıkarılarak verilmeli, din sevdirilerek öğretilmelidir. İslâm dininin tanımında Hz. Muhammed'in "Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız; sevdiniz nefret ettirmeyiniz." sözü esas alınmalıdır. Camiler ve din görevlileri sevdirmelidir. Bunu yanında cami ve mescit benzeri yerlerdeki vaazlar, hutbeler, sohbetler hayatın içinden seçilmeli, Türk Kültür değerleriyle/motifleriyle destekli olmasına ve sevdirci yöntemle sunulmasına özen gösterilmelidir.

14. Dinler arasında bilim ve tekniğe büyük bir yer veren dinin İslâm olduğu karşılaştırılmalı bir şekilde verilmeli; Müslüman ülkelerin geri kalmasının dinden değil, dini doğru anlayıp uygulayamayan insanlardan kaynaklandığı gerçeği iyi anlatılmalıdır.

15. Tanzimat'tan beri içinde olduğumuz Batı hayranlığının getirdiği özüne yabancılaşmak, kendi kültürünü beğenmemek hastalığının çaresi kültür ve medeniyetini iyi tanımadır. Türk kültürünün bütün yönleriyle tanıtılması ve yaşanmasının sağlanması devletin en önemli görevi olmalıdır. Bunun için gerçek anlamda kültürümüzü araştırarak ve ortaya koyacak merkezler, enstitüler açılmalıdır. Var olan kültür ve araştırma merkezlerinin işlevi de bu eksikliği giderecek biçimde düzeltilmelidir.

16. Gençlerin tarihlerini tam anlamıyla öğrenebileceği sanat eserleri meydana getirilmelidir. "Şu Çılgın Türkler" kitabının kısa zamanda böylesine çok satılması ve okunması, bu konudaki açlığın boyutunu ortaya koymaktadır. Çanakkale'mizin, Kurtuluş Savaşımızın, Malazgirt'imizin henüz gerçek filmleri yapılmamıştır. Destanlarımız unutulmaya başlamış, türkülerimiz öksüz kalmış, gencimiz bir karışının uğruna can verilen, kan dökülen toprakların gerekirse yabancıya verilebilmesini normal karşılar olmuştur. Bunun vebali kültürünü tanıtamayan ve taşıyamayan herkesin boynundadır. Bu eksiklik süratle giderilmeli; bu konuda başta devlet olmak üzere her bilim, san'at ve ideal insanı, üzerine düşeni vakit geçirmeden yapmaya başlamalıdır.

17. Kültürün tanıtımı için bütün teknolojik imkânlardan faydalanılmalıdır. Medya ve internetin gücünü Türk insanının kültürünü öğrenmesi, benimsemesi ve yaşaması için kullanma konusunda gerekli şartlar hazırlanmalıdır. Medya ve internet imkânlarının, hiç olmazsa kültürü bozmak için kullananlar kadar, kullanılabilmesi sağlanmalıdır.

18. Türk Kültürü'ne karşı faaliyet gösterenlere karşı aynı metotlarla Türk Kültür değerleri propagandası yapılmalıdır. Örneğin; kalem, kart, kolye, hediyelik eşya vs. üzerine Türk kültürüne ait bir motif, bir söz, bir fıkra işlenip sunulabilmelidir.

19. Toplum, diğer dinler ve kültürler hakkında bilgilendirilmeli, Misyonerliğin ne olduğu, misyonerlikle normal yollardan bir dini ya da Hıristiyanlığı anlatmanın farkı ortaya konulmalıdır. Misyonerlerin İslâm'a, Türk Milleti'ne , Türk kültürüne ve tarihine yönelik görüşleri Türk Milletine bildirilmeli ve bunların yanlışlığı ortaya konulmalıdır.

20. Haç sembolünün, Noel kutlamalarındaki bazı motiflerin; Yoga, Meditasyon gibi tekniklerin Hıristiyanlık, Hinduizm, Budizm gibi dinlerin ibadet motifleri olduğu iyi anlatılmalıdır. Örneğin her yıl 24-30 Aralık tarihlerinde yapılan Noel uygulamalarının Hıristiyan kültür unsuru olduğu verilmeli ve Noel, takvim yılının başlangıcı olan yılbaşından ayrılmalıdır. Takvim yılının başlangıcı olan yılbaşının evrensel, Noel'in ise Hıristiyan kültürünün bir unsuru olduğu vurgulanmalıdır. Her yeni takvim yılında da Türk Kültürüne ait bir motif, bir kutlama, bir uygulama profesyonelce uygulamaya konulabilmelidir. Bunlar TV, sinema, tiyatro, halk gösterisi gibi yollarla verilip Türk insanının başka kültürlerin etkisinde kalması ve başka bir kültür unsuru kültürüne eklemesi önlenmelidir.

21. Haç takan ve sonra bunun Hıristiyanlık sembolü olduğunu öğrendikten sonra sembol dolayısıyla Hıristiyanlığa/Hıristiyan Kültürüne sıcak bakan insanların varlığı bilinmektedir. "Noel Baba" motifleri, efsane Noel anlayışı, "Hz.İsa'nın daima / her mevsimde diri olmasını sembolize eden çam ağaçları" her yıl bir ay boyunca Türkiye'nin hemen hemen her yerinde boy göstermektedir. Günümüzde bu uygulamalar bazılarınca bir moda olmanın ötesine geçmiş ve neredeyse bir "kültür" unsuru olmuştur. Dışardan gelen bir kültür unsurunun, Türk Kültürüne yerleşince Türk Kültürüne ait bir başka unsurun devreden çıkmasına yol açması mümkündür. Kültürel unsurların yaşatılmasına özen göstermek ve Türk kimliğinde tahribat yapılmasına fırsat vermemek, her Türk bilim insanının görevi olmalıdır.

22. Uluslararası Spor Yarışmalarının misyonerlik için seçilen en önemli ortamlardan olduğu bilinmektedir. Örneğin, İzmir'de 12-21 Ağustos 2005 tarihleri arasında yapılan 23. Dünya Üniversiteler Yaz Spor Oyunları sırasında misyonerlerin her türlü araç ve gereçle propaganda yaptıkları basın yayın organlarında yer almıştır.¹⁷ Böyle yarışmaların misyonerlerin faaliyet alanı olmasına fırsat verilmemeli ve gerekli önlemler alınmalıdır. Bu yarışmalar, gençlere Türk Kültürünü tanıtmaya için iyi bir ortam kabul edilmelidir. Örneğin, Türk misafirperverliğini, hoşgörüsünü, gelenek ve göreneklerini ortaya koyan programlar, müzik ve sanat eserleri, sevgi ve hoşgörüyü öneren ayet ve hadislerden örnekler içeren broşürler, hediyeler, CD'ler vs. hizmete sunulabilmelidir.

23. Misyonerlerin Hıristiyanlığı, yerel kültür, bölgesel değer hükümleri, mahallî şartlara paralel olarak sunduğu; bölgesel sorunlardan destek aldığı veya o sorunları desteklediği, etnik ve dinî farklılıkları kullandığı dikkate alınarak hem dinî hem de kültürel çalışmalar yapılmalıdır. Her il baz alınarak "**Kültürel Çalışma Birimleri**" oluşturulmalı ve bu birimler kanalıyla Türk insanı uyarılmalıdır.

24. Okullarda Tarih, Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi, Sosyal Bilgiler gibi bazı derslerin müfredatına Misyonerlik konusu yerleştirilmelidir. Burada misyonerliğin ne olduğu iyi anlatılmalı; normal bir dini, kültürü veya fikri anlatmaktan farkları ortaya

¹⁷ Bkz. Yeniçağ Gazetesi, 21.8.2005, s.11.

konmalıdır. Bursa Kız Lisesinde, 3 kız öğrenci Hıristiyanlığa geçince Atatürk'ün bu okulu kapatırması örneği unutulmamalı, öğrencilere yönelik faaliyetlere karşı alınması gereken tedbirler ve öğrencilerin dikkat etmesi gereken hususlar işlenmelidir.

Misyonerleri Etkisi Altındakilere Karşı Kültürel Tedbirler:

Misyonerlerin etkisine girmiş olanlara yönelik tedbirleri şöyle sıralamak mümkündür:

1. İslâm'ı bırakıp başka bir dini genellikle de Hıristiyanlığı benimseyen ve Misyonerlerin etkisi altında kalan kimseler üzerinde araştırmalar yapılmalı; onları başka bir dini benimsemeye götüren kültürel unsurların neler olduğu tespit edilmeli ve gerekli önlemler alınmalıdır.

2. Misyonerlerin eline düşmüş kimselere karşı "dışlayıcı yaklaşım" yerine "kucaklayıcı yaklaşım" benimsenmeli; sıcak ilgi göstermeli, yeniden geri dönüşü sağlanmalıdır. Onu misyonerlerin ağına düşüren "dinî, ekonomik ve kültürel sebepler" iyi tahlil edilip "panzehir yöntemi" geliştirilmelidir.

3. Misyonerlerin etki alanına girmiş kimselerin, bu alanın uzmanları ve psikologlarla işbirliği yapılarak, kişiliklerine zarar vermeden kurtarılmaları yolu aranmalı, bunun üzerinde ısrarla durulmalıdır. Bu kimselerle ilgilenecek, onlara sahip çıkacak, onları "misyonerlerin ağına" takan sorunlarını çözecek "bir uzman ekip" oluşturulmalıdır. Bu ekip; İlahiyatçı/Dinler Tarihçi, Din Psikoloğu/Psikolog, Din Sosyoloğu, Kültür Bilimci vb. uzmanlardan oluşmalıdır.

4. Ekonomik gerekçelerle böyle bir oluşum içine girmiş kişilere, ihtiyacı olan maddî destek resmî olarak sağlanmalıdır.

5. İslâm Dini ile ilgili eksik ve yanlış bilgiler, doğru bilgiler ile takviye edilmeli; din değiştirmek isteyenlerin, bunu her iki dini de doğru bilgiyle öğrenerek, bilinçli olarak yapması sağlanmalıdır.

6. Misyonerliğin sadece Hıristiyanlığı yaymak amacı olmayıp, dinî amaç dışında siyasî, ekonomik ve sosyal amaçları olduğu, ülkenin birliğine, dirliğine, kültürüne yönelik niyetlerinin bulunduğu gerçeğini fark etmeleri sağlanmalıdır.

Son olarak misyonerlik faaliyetleri ya da başka gerekçelerle kaybolmaya yüz tutan **Türk kültürel değerlerini tanımak, tanıtmak, yaşamak ve yaşatmanın Türk milletinin geleceği için her şeyden daha önemli olduğunu** vurgulamak uygun olacaktır. Tarihten bu yana zor günlerde kenetlenmesini bilen ve ölümü göze alarak ülkesini, değerlerini koruyabilen Türk Milletinin uyanmak, kenetlenmek, kendine gelmek için bekleyeceği zamanı bulunmamaktadır. "Savaşta çiğnetmediği hilâlin üstüne, barışta gölge gölge haç düşmesini" daha fazla seyretmemesi; Bilge Kağan'ın "Ey Türk titre ve kendine dön!" sözündeki gibi silkinip kendisine gelmesi; birliğini, dirliğini, kültürünü koruması gerekmektedir.